

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 5 października 2021 r. w sprawie T-613/20, Junqueras i Vies/Parlament, wniesione w dniu 15 grudnia 2021 r. przez Oriola Junquerasa i Viesa

(Sprawa C-780/21 P)

(2022/C 73/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Oriol Junqueras i Vies (przedstawiciel: M. Marsal i Ferret, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

wnioski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu (szósta izba) z dnia 5 października 2021 r. w sprawie T-613/20;
- stwierdzenie pełnej dopuszczalności skargi wniesionej przez wnoszącego odwołanie;
- przywrócenie wcześniejszego etapu postępowania, aby po dopuszczeniu skargi Sąd (szósta izba) przystąpił do rozpoznania sprawy;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania dotyczącego zarzutu niedopuszczalności oraz niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi pięć zarzutów prawnych:

Po pierwsze: Postanowienie narusza wymogi prawa do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 karty praw podstawowych, 6 EKPC i 13 EKPC), ponieważ wraz z decyzją o niedopuszczalności (oraz decyzjami o niepołączeniu spraw i o niezawieszeniu postępowania) pozbawia wszelkiej skuteczności (effet utile) wyrok, który Trybunał wyda w sprawie C-115/21 [P], oraz wyrok, który może zostać wydany przez Sąd w sprawie T-24/20 (!) w razie przekazania mu sprawy do ponownego rozpoznania. Wynika to z faktu, że Sąd dokonuje również błędnej wykładni prawnej skutków prawnych orzeczenia sądowego, które może zostać wydane w sprawach T-24/20 y C-115/21 [P]. Sąd uważa, że w celu przywrócenia mandatu O. Junquerasowi konieczna byłaby nowa decyzja władz wewnętrznych Królestwa Hiszpanii, podczas gdy utrzymanie jego mandatu byłoby skutkiem orzeczeń sądowych uwzględniających jego żądania.

Po drugie: Zaskarżone postanowienie narusza prawo poprzez błędną wykładnię wymogów orzecznictwa dla stwierdzenia bezpośredniego oddziaływania zaskarżonego aktu i w związku z tym błędne stwierdzenie, że wnoszącemu odwołanie nie przysługuje legitymacja czynna w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE. Postanowienie to pozbawia skuteczności (effet utile) orzeczenia prawne, które mogą zapaść w sprawach C-115/21 [P] i T-24/20. W postanowieniu tym nie dostrzeżono, że gdyby nie zostało ono przyjęte, mandat O. Junquerasa pozostałby nieobsadzony i nie byłoby przeszkody dla przywrócenia mu tego mandatu oraz jego praw.

Po trzecie: Postanowienie narusza prawo do równego traktowania (art. 20 karty praw podstawowych) i prawo do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 karty praw podstawowych). W postanowieniu tym dokonano błędnej wykładni poprzez uznanie, że naruszenie tych praw jest możliwe jedynie na etapie rozpoznania sprawy co do istoty, mimo że gdyby O. Junqueras został potraktowany jak członek Parlamentu Europejskiego będący adresatem zaskarżonego aktu (bezpośrednie stosowanie skutków wyroku Trybunału z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19 (!) i decyzji Parlamentu Europejskiego o treści odmiennej od komunikatu Królestwa Hiszpanii), nie doszłoby do wydania zaskarżanego tu postanowienia, ponieważ O. Junqueras wciąż sprawowałby swój mandat. Naruszenie prawa do równego traktowania i prawa do skutecznej ochrony sądowej wskazuje na bezpośrednią szkodę dla O. Junqueras, co uzasadnia uznanie jego legitymacji czynnej w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.

Po czwarte: W zaskarżonym postanowieniu dokonano błędnej wykładni prawnej skutków wywołanych przez kartę praw podstawowych. Postanowienie to narusza prawo, gdyż nie stwierdzono w nim, że bezpośrednie naruszenie praw określonych w karcie praw podstawowych przez zaskarżone akty jest źródłem legitymacji czynnej w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE, i nie uznano, że w niniejszym wypadku uprawnienia w zakresie sądowej kontroli prawa Unii nie zostałyby naruszone, ponieważ nie można wymagać od O. Junquerasa, aby wniósł wewnętrzną skargę na akt stwierdzający wakat mandatu, którego przywrócenia się domaga.

Po piąte: W zaskarżonym postanowieniu błędnie pod względem prawnym zastosowano zasady skuteczności i pierwszeństwa prawa Unii. Postanowienie to narusza prawo poprzez brak ustalenia, że zaskarżony akt jest decyzją, która jest przejawem wytrwałego dążenia do tego, aby nie nadać żadnej użytecznej skuteczności wyrokowi Trybunału z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19, co narusza również prawo do skutecznej ochrony sądowej z art. 47 karty praw podstawowych w jego aspekcie, jakim jest prawo do tego, by orzeczenia były w pełni wykonywane, wobec czego O. Junquerasowi przysługują legitymacja czynna w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.

⁽¹⁾ Postanowienie z dnia 15 grudnia 2020 r., Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20, EU:T:2020:601)

⁽²⁾ Wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawie T-745/18, Covestro Deutschland/Komisja Europejska, wniesione w dniu 16 grudnia 2021 r. przez Covestro Deutschland AG

(Sprawa C-790/21 P)

(2022/C 73/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Covestro Deutschland AG (przedstawiciele: T. Hartmann, M. Kachel, D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszącej odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 października 2021 r. w sprawie T-745/18 i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN), C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
2. tytułem ewentualnym, uchylenie zaskarżonego wyroku i stwierdzenie nieważności spornej decyzji w odniesieniu do wnoszącej odwołanie;
3. tytułem ewentualnym do pierwszego żądania, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi, aby ten wydał rozstrzygnięcie o stwierdzeniu nieważności spornej decyzji;
4. tytułem ewentualnym do drugiego żądania, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi, aby ten wydał rozstrzygnięcie o stwierdzeniu nieważności spornej decyzji w odniesieniu do wnoszącej odwołanie;
5. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca je podnosi cztery zarzuty.

Zarzuty pierwszy i drugi: naruszenie prawa do bycia wysłuchanym i obowiązku uzasadnienia

W ramach dwóch pierwszych zarzutów wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się naruszenia przepisów unijnego prawa proceduralnego, a mianowicie przysługującego skarżącej przed nim prawa do bycia wysłuchanym oraz ciążącego na Sądzie obowiązku uzasadnienia swego rozstrzygnięcia. Ze względu na te naruszenia Sąd wyciągnął błędny wniosek o istnieniu pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.